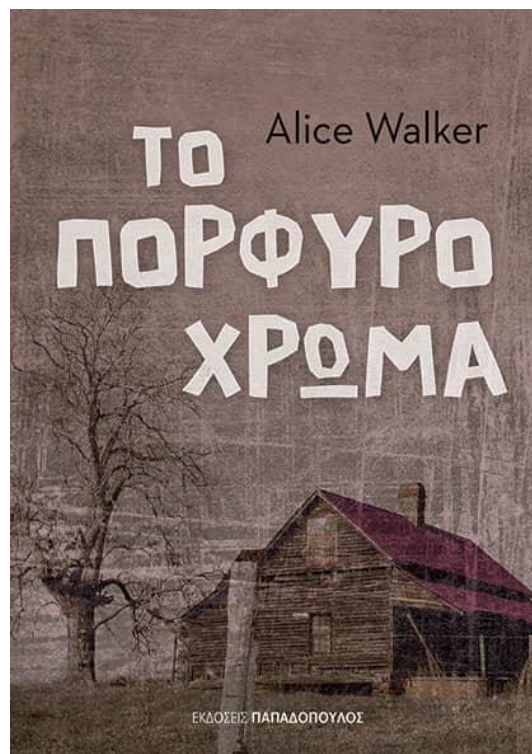

ΤΟ ΠΟΡΦΥΡΟ ΧΡΩΜΑ

ALICE WALKER

-Εκδόσεις Παπαδόπουλος-

«Προσπαθούν να μας πείσουν ότι η σκλαβιά απέτυχε εξαιτίας μας. Σαν να μην είχαμε μυαλό να τη χειριστούμε».

Η Σίλι έχει πολλά κρυμμένα μέσα της, πρέπει να μιλήσει αλλά δεν έχει σε ποιον, τα αγαπημένα της πρόσωπα τα έχουν απομακρύνει από κοντά της, ενώ η ίδια έχει παντρευτεί έναν άντρα που την κακομεταχειρίζεται, την ώρα που τον υπηρετεί και φροντίζει τα παιδιά από τον πρώτο του γάμο, ενώ ανέχεται τις απιστίες του. Ώσπου στο σπίτι τους θα έρθει η ερωμένη του μίστερ, όπως συνηθίζει να προσφωνεί τον σύζυγό της, και η Σίλι θα τη φροντίσει μιας και είναι ασθενής και μια φίλια θα γεννηθεί ανάμεσα στις δύο αυτές

διαφορετικές γυναίκες. Με τα λιγοστά που γνωρίζει η Σίλι, θα γράφει γράμματα που θα απευθύνονται στον «Αγαπητό Θεό», όπου θα του εξιστορεί τη ζωή της, και μέσω αυτών των γραμμάτων ο αναγνώστης θα παρακολουθήσει τη Σίλι να θυμάται, να νοσταλγεί, να φροντίζει, να παλεύει, να είναι φίλη, να ερωτεύεται, να αλλάζει η ίδια και να κάνει και τους άλλους γύρω της να αλλάζουν.

«Ο Θεός στον οποίο προσευχόμουν κι έγγραφα είναι άντρας. Και φέρεται σαν όλους τους άντρες που ξέρω. Ακαμάτης, αδιάφορος, κοπρίτης».

Οι επιστολές στον Θεό σε κάποια στιγμή της ζωής της θα αλλάξουν “παραλήπτη” και θα απευθύνονται στην αδερφή της Νέτι, με την οποία τις έχουν χωρίσει. Όμως και η Νέτι μέσω τις επιστολογραφίας έχει πολλά να διηγηθεί στην αδερφή της για τη ζωή της από την ώρα που χωρίστηκαν. Ο δρόμος της θα την οδηγήσει σε μια οικογένεια, με την οποία η Νέτι συγγενεύει, όλοι μαζί θα φύγουν για την Αφρική, να διδάξουν τον λόγο του Θεού, στους ιθαγενείς όπου και θα ζήσουν αρκετά χρόνια μαζί τους. Η ζωή ενός μαύρου ανθρώπου στην Αμερική και η ζωή ενός αφροαμερικανού στην Αφρική, και στις δυο περιπτώσεις αντιμετωπίζονται σαν ξένοι.

Η Alice Walker έχει βραβευτεί για το «Πορφυρό χρώμα» το 1983 με το βραβείο Πούλιτζερ και το εθνικό βραβείο λογοτεχνίας, ενώ το μυθιστόρημα της χαρακτηρίζεται ως εκείνο που άλλαξε για πάντα τη σύγχρονη αμερικανική λογοτεχνία. Η συγγραφέας γράφοντας τις πρώτες επιστολές της Σίλι, δεν αποτυπώνει μια εκλεπτυσμένη γραφή, αντιθέτως προσπαθεί να γράψει όπως θα έγραφε η ηρωίδα της την οποία πήραν από το σχολείο πριν το ολοκληρώσει, και όμως στη γραφή της Σίλι υπάρχει απλότητα, είναι κατανοητή και ειλικρινής. «Το Πορφυρό χρώμα» είναι ένα βιβλίο διαχρονικής αξίας, που πρέπει να διαβαστεί. Αν είστε γυναίκα πρέπει να το διαβάσετε οπωσδήποτε, μιας και σχολιάζει τη θέση της γυναίκας. Οι αφροαμερικανοί ακόμη και με την παύση της δουλειάς εξακολουθούν να καταπιέζονται από τους λευκούς, και οι γυναίκες των μαύρων καταπιέζονται από τους άντρες τους, πέρα από τη γενική στάση της κοινωνίας απέναντι στον μαύρο. Θεωρείται ιδιοκτησία του συζύγου που πρέπει να υπακούει και κυρίως να υποτάσσεται, φυσικά υπάρχουν και εξαιρέσεις, όμως τι αντιμετώπιση θα έχουν από την αφροαμερικανική κοινότητα;

«Υπάρχουν τόσα πράγματα που δεν τα καταλαβαίνουμε. Και εξαιτίας αυτού προκύπτει δυστυχία».

Μαίρη Β.